

مطالعه در تغییرات سنتیلاسیون مخصوص الکترونهای حاصل از برخورد ذرات آلفا با اتمهای گازهای نادر*

نوشته

رسول جواهری

دانشگاه تهران، دانشکده علوم، گروه فیزیک

چکیده:

برای مطالعه درستیلاسیون مخصوص و یونیزاسیون مخصوص گازها نجیب اطافک خاصی ساخته شد. مقدار سنتیلاسیون مخصوص و یونیزاسیون مخصوص همزمان اندازه گیری گردید و منحنی های تغییرات آنها بر حسب طول مسیر ذرات آلفا باهم مقایسه شد. آزمایش نشان داد که منحنی ها تا حدودی شبیه بهم می باشند. در آزمایشی دیگر با اثر دادن میدان الکتریکی بشدت مختلف به هرجزه کوچکی از مسیر یونیزاسیون مخصوص ذرات آلفا اندازه گیری شد و منحنی های مختلف باهم مقایسه گردید.

مقدمه: در کتاب های فیزیک هسته ای پایه (بعنوان نمونه ۱ و ۳) منحنی تغییرات یونیزاسیون مخصوص (مقدار یونیزاسیون در واحد طول) باز از طول مسیر ذرات آلفا داده شده، که به منحنی برآگ Bragg موسوم است. این منحنی ها نشان میدهد که یونیزاسیون مخصوص با زیاد شدن طول مسیر ابتدا پکندی زیاد شده و پس از گذشتن از یک ماکریم بسرعت تقلیل می یابد. مقدار یونیزاسیون مخصوص بوسیله اطاق یونیزاسیون که فقط در قسمتی از طول مسیر قرار دارد، اندازه گیری می شود. چنانچه اختلاف سطح بین دو الکترود، اطاق یونیزاسیون زیاد نباشد، فقط الکترونهایی که مستقیماً در اثر برخورد ذرات آلفا با اتمهای گاز تولید شده اند، توسط کاتد جمع آوری می شوند. ممکن است تعدادی از یونهای مثبت قبل از رسیدن به آن دیگر با الکترونهای جمع شده و خنثی شوند. برای اختلاف سطحهایی که باندازه کافی زیاد باشد، الکترونهای اولیه در میدان الکتریکی شتابدار شده و در اثر برخورد به اتمهای گاز تولید الکترونهای ثانویه می تمایند و در نتیجه با زیاد شدن میدان الکتریکی تعداد الکترونهای تولید شده در واحد طول مسیر زیادتر خواهد شد.

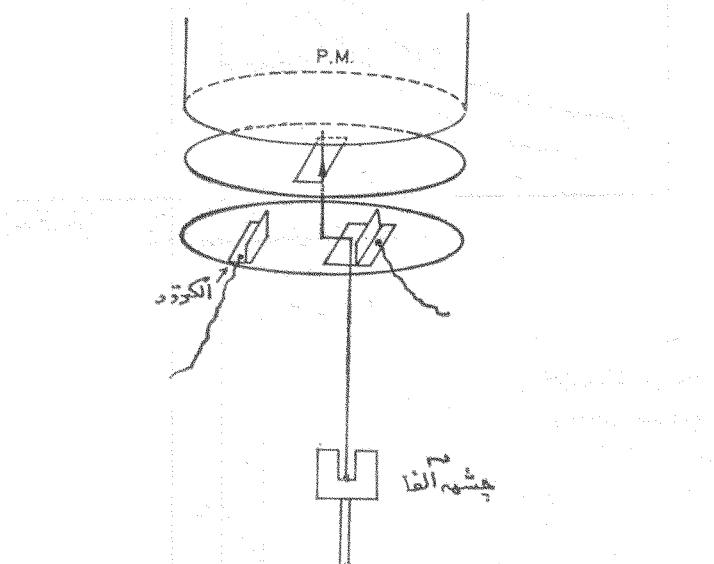
* این کار در مرکز اتمی و هسته ای تولوز در سال ۱۹۶۶ صورت گرفته است.

علاوه بر اینکه ذرات آلفا والکترونها را سریع همراه با عبور از گازهای تولید یونیزاسیون می نمایند مطالعات مختلف (۳، ۴، ۵) نشان داده است که در اثر برخورد ذرات آلفا به مولکولهای بعضی از گازها سنتیلاسیون صورت می گیرد. این عمل مانند سنتیلاسیون است که ذرات آلفا و بتا در بعضی از جامدات و مایعات بوجود می آورند. معمولاً گازهای نادر (هالیم، ارگن، کربیتون، نئون و گزنوں) وبا محلوگی از این گازها با متان و الکل پعنوان سنتیلاتور گازی پکار میروند.

هدف از این تحقیقات اولاً بررسی در تغییرات سنتیلاسیون مخصوص گازهای نجیب بر حسب طول مسیر با وجود میدان الکتریکی می باشد و نیز مقایسه میان تغییرات سنتیلاسیون مخصوص و یونیزاسیون مخصوص برای یک گاز است. دوایاً بررسی در تغییرات سنتیلاسیون حاصل از الکترونهاست است که از برخورد ذرات آلفا با گاز بوجود آمده اند. این مطالعه برای اختلاف سطوحهای مختلف بین دوالکترود صورت گرفته است.

ترتیب آزمایش

برای انجام این تحقیقات محفظه بسته ای مطابق شکل ۱ پکار برد شده. از چشمہ آلفا که در اطاکک

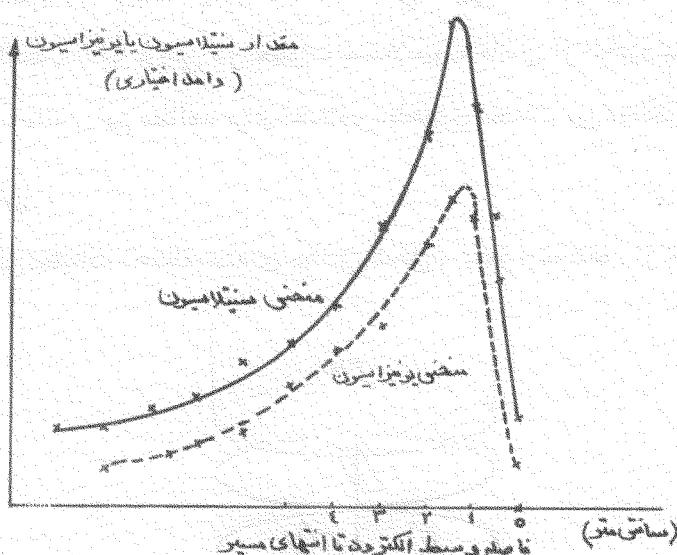

قرار دارد، باریکه ذرات آلفا خارج می شود. فاصله این باریکه با محور فتوولتی پلیکاتور ۱۱ میلیمتر است. در بالای اطاکک دو الکترود کوچک گذاشده شده در صورتیکه فاصله چشمہ تا وسط میدان کوتاهتر از برد ذرات آلفا در گاز باشد، برای هر موقعیت چشمہ، فقط قسمتی از مسیر ذرات آلفا در میدان الکتریکی قرار می گیرد. در جلو فتوولتی پلیکاتور دیافرا گمی مطابق شکل وجود دارد و بدین طریق فتوونهای که مستقیماً (از برخورد ذرات آلفا با اتمهای گاز لوله شده اند)، نمی توانند وارد فتوولتی پلیکاتور شوند.

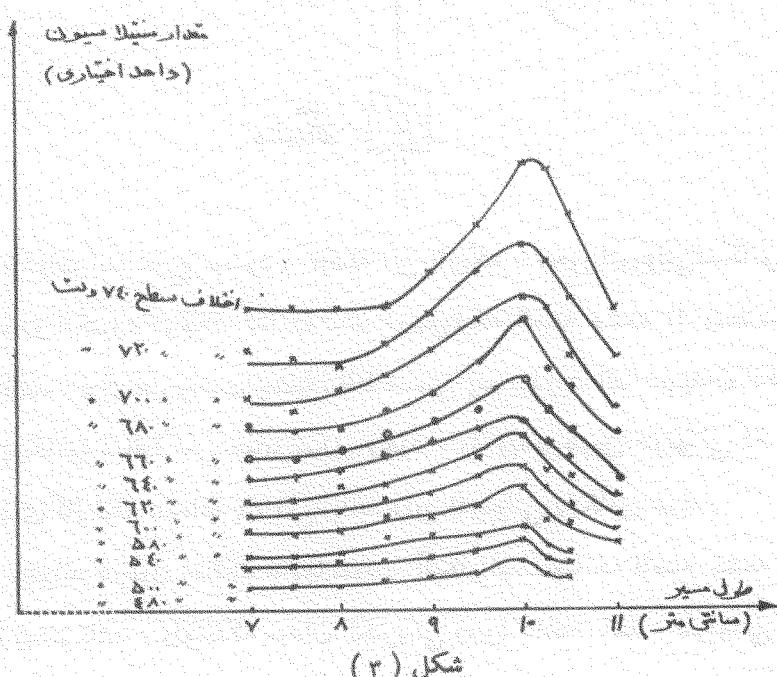
چشمہ میتواند در طول اطاکک جایجا شود. آشکار است چنانچه فاصله چشمہ تا الکترود ها از برد ذرات آلفا در گاز بیشتر باشد، ولاینکه میدان الکتریکی وجود داشته باشد، فتوونهای که مستقیماً از ذرات

آلfa یا از الکترونها تولید نمیشوند، به قتومولتی پلیکاتور نخواهند رسید. در وضعی که قسمتی از مسیر ذرات آلفا بین دوالکترود قرار میگیرد و میدان الکتریکی بین دوالکترود برقارایشد، سنتیلاسیون حاصل از الکترونها اولیه و ثالویه به قتومولتی پلیکاتور میرسند که قابل تشخیص و اندازه گیری است.

نتایج آزمایش ۱ - اطافک را پس از تخلیه از گاز ارگن با فشار 5×10^{-4} میلی استر جیوه پر کرده و فاصله چشمی تا وسط میدان الکتریکی را تغییر داده و در هر وضعیت مقدار یونیزاسیون و سنتیلاسیون مخصوص اندازه گیری گردید. شکل ۲ منحنی های این تغییرات را نشان میدهد. همانطور که ملاحظه میشود، منحنی

شکل (۲)

شکل (۲)

تغییرات سنتیلاسیون مخصوص بر حسب فاصله ، تقریباً شبیه منحنی تغییرات یونیزاسیون مخصوص بر حسب فاصله می باشد (منحنی براگ) . ماکریم هر دو منحنی تقریباً به یک فاصله از چشم قرار گرفته اند . این موضوع نشان میدهد که تعداد فتونهای تولید شده با تعداد الکترونهای بوجود آمده بستگی نزدیک دارد .

۲ - برای اختلاف سطوحهای متفاوت بین دوالکترود ، منحنی تغییرات سنتیلاسیون مخصوص برای فاصله های متفاوت چشم می باشد که این شکل نشان میدهد با زیاد شدن اختلاف سطح مقدار سنتیلاسیون مخصوص نیز زیاد میگردد و لی شکل کلی ، موقعیت ماکریم منحنی ها تقریباً یکی است .

منابع و مأخذ

- 1 - Kaplan (I.) Nuclear Physics Addison Wesley Pub. Co. Inc.
- 2 - Semat (H.) and Albright (R.) Introduction to Atomic Physics , Chapman and Hall .
- 3 - Muelhause (C.) : Phys. Rev. 1953, 91 , 495.
- 4 - Grun (A.E.) and Schopper (E.) : Z. Nature f. 1954, 9a , 134.
- 5 - Djavaheri (R.) Thèse Doctorat No 200 Toulouse France 1966.